

Afstemning

Udvalgets ovenstående indstilling vedtoges enstemmigt med 127 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 27:

Forespørgsel til statsministeren og finansministeren [om privatisering af offentlig virksomhed].

Askjær Jørgensen (FP).

(Forespørgslen anmeldt 22/4 83).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 126:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Klageprocedure, kontingentrestance, indberetningsprocedure, arbejde i efterlønsperioden m.v.).

(Fremsat 28/1 83. Første behandling 17/2 83. Betænkning 13/4 83. Anden behandling 26/4 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 122 stemmer; 3 stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling).

(Fremsat 4/3 83. Første behandling 17/3 83. Betænkning 21/4 83. Anden behandling 26/4 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 126 stemmer.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af våbenloven og om ændring af lov om jagt og vildtforvaltning. (Kontrolordning for glatløbende haglgeværer m.v.).

(Fremsat 15/4 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Som det fremgår af fremsættelsestalen, drejer lovforslaget sig om en ændring af våbenloven, hvorved man undtager glatløbende haglgeværer, der i dag frit kan erhverves og anvendes af enhver, der er fyldt 18 år. Disse våben kommer således også ind under våbenloven.

Ordningen skal gå ud på, at adgangen til at erhverve, besidde, bære og anvende haglgeværer knyttes til besiddelsen af et jagttegn eller til medlemskab af en skytteforening, der dyrker flugtskydning. Arbejdsgruppen blev allerede nedsat ...

Første næstformand (Knud Østergaard):

[Første næstformand]

For dem, der ikke har opdaget det, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at vi er begyndt her fra talerstolen.

Jimmy Stahr (S):

... under den socialdemokratiske justitsminister, og man er nu nået frem til det forslag, som foreligger her i dag.

Socialdemokratiet kan gå ind for forslaget. Vi vil anbefale det. Jeg vil nok i udvalget rejse et spørgsmål om betimeligheden af at samkøre jagttegnsregisteret og kriminalregisteret. Jeg vil nok mene, at tendensen i disse år går i retning af, at vi ikke sætter endnu flere mennesker ind i kriminalregisteret, og derfor tror jeg ikke, at man nu igen behøver at lave en særlig arbejdsgruppe til at undersøge, om man skal tage jagttegnsregisteret ind i den sammenhæng. Det kan godt være, der er mennesker her i landet, der mener, at jægere hører til dér, men det synes jeg ikke der er grund til at vi laver en særlig arbejdsgruppe om.

Vi anbefaler altså lovforslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Den ordfører, der nys gik ned fra talerstolen, har jo redegjort for, hvad lovforslaget går ud på.

Jeg vil for mit vedkommende sige, at vi finder, der kan være behov for en øget offentlig kontrol med indkøb af jagtvåben og det, der hører til disse jagtvåben. Jeg har selv engang spurgt en tidligere justitsminister, om man kunne få en afklaring af disse forhold.

På den anden side skal det også siges, at der findes mellem 500.000 og 600.000 jagtvåben her i landet, og at langt de fleste af disse bliver brugt til det, der er formålet med jagtvåben: en gang imellem at gå på jagt, og ikke til lovovertrædelser.

Man skal naturligvis også passe på, at der ikke sker indgreb over for borgere, der på fuldt rimelig måde besidder jagtvåben og bruger dem overensstemmende dermed – det samme gælder for dem, der dyrker flugtskydning o. lign. – og jeg synes, der er kommet en vis balance i tingene gennem dette lovforslag. Vi vil også gerne se på den enklere overgangsordning, som justitsministeren har foreslået, fremfor det, der var arbejdsgruppens resultat.

Men også jeg vil rejse det spørgsmål, om der overhovedet skal finde samkøring mellem nogle registre sted. Faren ved EDB og alt, hvad der følger deraf, er stor, og jeg vil nok mene, at der kan være grund til at sætte spørgsmålstejn ved, om man virkelig skal til at samkøre kriminalregisteret med jagttegnsregisteret. Jeg synes nok, der kan være grund til at overveje disse ting nærmere. Jeg forstår meget vel den tænkegang, der ligger bag det, men vi vil se nærmere på disse forhold under udvalgsarbejdet.

Der er for mig ingen tvivl om, at man kan undgå nogle af de tragiske ulykker og de lovovertrædelser, der finder sted med jagtvåben, og ikke mindst undgå, at der bliver gjort brug af afkortede jagtvåben. De bruges jo kun til lovovertrædelser af grov karakter. Hvis det kan undgås, vil meget være nået.

Vi vil gå positivt ind i et udvalgsarbejde, der søger at finde frem til en rimelig løsning for alle.

Henrik Toft (V):

Venstre har ligesom hr. Hagen Hagensen nogle betænkeligheder ved gennemførelsen af dette lovforslag. Derfor vil vi også under udvalgsarbejdet gå ind på nogle af de spørgsmål, som blev rejst af hr. Hagen Hagensen. Vi skal ikke lovgive mere end højst nødvendigt.

Vi kan beklage, at der overhovedet er behov for, at man kigger på dette spørgsmål, men vi siger ja til at se positivt på lovforslaget under udvalgsarbejdet.

Inger Harms (SF):

Socialistisk folkeparti er enig i, at det er højst nødvendigt med en kontrolordning for haglgeværer. Når man tænker på, at 56 pct. af alle de dødsfald, hvor skydevåben var involveret i løbet af 1970'erne, skyldtes disse nærmest frit tilgængelige haglgeværer, er det nok på høje tid med en stramning på området.

Justitsministeren foreslår, vi opretter et system med to former for våbentilladelse. Jeg har svært ved at se meningen med dette. Man påstår ganske vist fra arbejdsgruppens side, at en ordning, hvor jægere og medlemmer af skytteforeninger stilles anderledes, ikke vil påføre politiet de samme ulemper og omkostninger, som en inddragelse under den

[Inger Harms]

gældende kontrolordning i våbenloven ville medføre, men da man ifølge lovforslaget skal have en våbentilladelse påført sit jagttegn hvert år, og da dette vel ikke skal ske pr. automatik, kan jeg ærligt talt ikke se formålet med denne særordning.

Vi har i Danmark en af verdens bedste våbenlove. Hvorfor så ikke lade haglggeværer indgå på samme måde som alle andre våben og udstede en våbentilladelse til alle, der søger, og som er kvalificerede? For dem, der søger om haglggevær, kunne et af kriterierne være, at man var i besiddelse af et jagttegn.

Man nævner i § 6, stk. 3, at haglggeværer ikke må overdrages eller overlades andre, medmindre erhververen eller modtageren foreviser fornøden tilladelse osv. Hvis formålet med dette lovforslag er at få kontrol med haglggeværene, som man skriver, må det forbydes private i det hele taget at overdrage jagtggeværer til hinanden, uden at det registreres hos politiet.

Det får mig til at sige, at jeg er skuffet over den overgangsordning, justitsministeren foreslår. Det kan da ikke være meningen, at de omtalte 600.000 haglggeværer, man skønner der findes rundt omkring, stadig skal være uregistrerede. Hvorfor gør man ikke, som arbejdsgruppen anbefaler, nemlig kræver en ansøgning om tilladelse til fortsat at eje disse? Justitsministeriet er tilhænger af offentlig kontrol på området. Ja men hvorfor gennemfører man så ikke en effektiv kontrol i stedet for denne liberale blødsødenhed?

Jeg finder det forkasteligt, at man tænker sig ikrafttrædelsesdatoen den 1. april 1985. Det vil sige, at alle, bare de er over 18 år, kan styrte ud og købe haglggeværer i al den tid. Loven burde selvfølgelig træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Jeg har tidligere stillet spørgsmål igennem retsudvalget angående dødsfald og ulykker, der skyldes våben fra hjemmeværnet. Det er tilsyneladende svært at skaffe disse oplysninger. Jeg har ikke fået nogen svar endnu. Jeg synes, det kunne være rart med noget information om, hvad disse og privatejede skydevåben koster af døde og kvæstede i Danmark.

Jeg har også lyst til at nævne de attrapper, man annoncerer med f.eks. i Hjemmeværnsbladet. De tilbydes til alle og enhver som virkelighedstro attrapper. De er som de originale våben i design, størrelse, vægt osv.

Hvad i alverden skal de bruges til, og hvordan skal folk, der kommer til at stå over for en sådan attrap, vide, at det kun er en attrap og ikke et døbringende våben? Hvis det er absolut nødvendigt med disse attrapper, må de kunne dekorerer på en sådan måde, at ingen er i tvivl om, hvorvidt det er et virkeligt våben eller ej. Det kunne spare både politiet og os andre for mange ulykkelige hændelser.

SF vil se på lovforslaget i udvalget, men vi vil ikke lægge skjul på, at vi ønsker de her omtalte stramninger.

Halvgaard (FP):

Fremskridtspartiet kan være enig i, at glatløbende haglggeværer har samme farlighed som mange af de skydevåben, der er omfattet af våbenlovens almindelige ordning, og vi er også enige i, at langt de fleste haglggeværer i dag besiddes og anvendes af jægere og sportsskytter, men vi tror ikke, at de kontrolforanstaltninger, som foreslås i lovforslaget, vil forhindre misbrug eller ulykker.

Efter bemærkningernes punkt 5 vil gennemførelsen af lovforslaget medføre udgifter til udvikling og drift af et EDB-system, oprettelse af 3-5 stillinger yderligere som kontorfunktionær i politiet og annoncering i dagspressen, i alt 1,5 mill. kr. i 1984, ca. 1,9 mill. kr. i 1985 og derefter 1,1 mill. kr. kr. årlig. Udgifterne tænkes dækket ved øgede indtægter i forbindelse med opkrævning af jagttegnsafgift, gebyr for våbentilladelse samt gebyr for meddelelse af samtykke til våbenpåtegning osv.

Der bliver altså tale om en ny særskat for jægere og sportsskytter, og det anser vi for uretfærdigt i relation til andre sportsgrene. Derfor er vi ikke positive over for lovforslaget. Vi går nærmest imod forslaget, for vi mener ikke, det tjener noget formål.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Forslagets generelle indhold må betragtes som en stramning i forbindelse med det at være i besiddelse af skydevåben. Som det fremgår af bemærkningerne, er begrundelsen, at der ved brug af glatløbende haglggeværer inden for de sidste år er sket en del dødsfald, og at disse våbens farlighed til dels ligger på højde med de skydevåben, som er omfattet af våbenloven.

[Grethe Kindberg Jørgensen]

Den nedsatte arbejdsgruppe henviser, fremgår det af bemærkningerne, til, at man burde etablere en kontrolordning. CD er i og for sig positiv over for en sådan kontrolordning. Dog er spørgsmålet, om man kan gennemføre den, så den bliver effektiv.

Jeg vil ikke yderligere gå ind på lovforslaget, men jeg vil kort omtale de administrative konsekvenser, som forslaget kan få.

Vi har i den sidste tid her i salen diskuteret politiets ressourcer, og efter at have læst rigspolitichefens bemærkninger tvivler jeg ikke om, at det i hvert fald en overgang vil pålægge politiet en væsentlig arbejdsbyrde. Det er ting, vi kan diskutere i udvalget, og som vi eventuelt dér kan finde ud af.

Fru Inger Harms var lige inde på, at jagtgeværers overdragelse skal registreres hos politiet, og hun mente, at man på den måde kunne lave en kontrol med ulovlig omgang med våben. Ulovligheder i det hele taget – det gælder vel også i forhold til våbenloven – kan det vist være lidt svært helt at kontrollere. Man render jo ikke rundt og fortæller, at man sælger eller videregiver sit jagtgevær, så dér tror jeg altså ikke vi kan lave noget. Der er jeg i hvert fald ikke enig med socialistisk folkeparti.

Jeg vil ikke gå yderligere ind på lovforslaget. Jeg vil kun sige, at vi vil se positivt på forslaget i udvalget. Om der, som andre ordførere, bl.a. hr. Hagen Hagensen, har været inde på, kan være visse ting, vi bør diskutere, synes jeg vi skal vente med at tage stilling til til udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Inger Harms (SF):

Jeg er selvfølgelig klar over, at man ikke kan have fuld kontrol med disse våben. Det, jeg ville have, var, at man kunne kontrollere, hvor mange mennesker der var i besiddelse af sådan et våben. Jeg mener, at ministeriet måtte være interesseret i at vide, hvem der egentlig ejer disse 600.000 haglgeværer, der findes.

Birgit Bjørnvig (RV):

Det radikale venstre er positivt indstillet over for forslaget om at inddrage glatløbede haglgeværer under våbenlovens kontrolordning. Vi synes også, det er helt i orden, at man vil etablere en særordning for indehave-

re af jagttegn og medlemmer af skytteforeninger, der driver flugtskydning.

Vi er vidende om, at årsagen til, at man ønsker denne ændring i loven, er, at haglgeværer er blevet anvendt i forbindelse med et stort antal alvorlige forbrydelser. Men vi vil dog gerne have nærmere oplyst, om man har nogen oversigt over, hvor mange af disse forbrydelser der er blevet begået af folk, der selv i forvejen ejede geværet, og hvor mange der spontant havde indkøbt det pågældende våben.

Det, der kan bekymre os – som det åbenbart også har bekymret andre – er, om effekten af lovændringen vil stå i rimeligt forhold til de store udgifter, der vil være ved lovforslagets gennemførelse. Det er vigtigt at begrænse den frie adgang til at købe haglgeværer, som findes i dag. Men selv efter en gennemførelse af lovforslaget vil det i praksis være umuligt at begrænse den frie adgang til at bruge gevæerne. Arbejdsgruppen har jo skønnet, at der findes mindst 500.000–600.000 af disse geværer her i landet, og det er jo ikke planen, at disse skal afleveres. De skal kun registreres. Disse våben vil ofte findes i familier, hvor der i øvrigt er jægere, der altså lovligt er i besiddelse af haglgeværer og ammunition, og det vil give mennesker, som ifølge loven ikke selv må købe ammunition til deres geværer, ubegrænset adgang til patroner alligevel.

En anden betænkelighed har vi ved, at man måske herved kommer til at kriminalisere noget, som hidtil har fundet sted, idet der findes en del unge mennesker, som deltager i lerdueskydning uden at have jagttegn og uden at være medlemmer af skytteforeninger, fordi der ikke i tilknytning til de pågældende baner findes skytteforeninger. Vi ville være kedede af, hvis denne fritidsbeskæftigelse for unge mennesker blev forbudt. Også det må vi kigge på i udvalget.

Vi har altså nogle spørgsmål, som vi gerne vil have belyst under udvalgsarbejdet, som vi altså vil deltage i med positiv interesse.

Wilhelm (VS):

VS finder det også meget rimeligt, at haglgeværer kommer ind under de almindelige bestemmelser i våbenloven. Vi har nu ikke den store fidus til, at det vil begrænse antallet eller omfanget af lovovertrædelser. Dels

[Wilhelm]

stilles der ikke særlig vidtgående krav for at opnå jagttegn – der er 1/4 million mennesker her i landet, der er umiddelbart berettiget til at opnå jagttegn, og der er næsten 200.000 mennesker, der allerede har det – dels vil man for de mere end 1/2 million våbens vedkommende, som allerede eksisterer af denne kategori, ikke kræve, at der skal erhverves jagttegn. De må stadig væk besidde dem, de må bare ikke bære rundt på dem, og de må ikke anvende dem, medmindre de har jagttegnet.

Hvordan det skulle forhindre, at de i en eller anden ophidset situation faktisk bruger det våben, som de nu engang har, til en eller anden lovovertrædelse, har vi svært ved at se. Vi tror heller ikke meget på, at folk i almindelighed går hen og anskaffer et våben med henblik på en lovovertrædelse. Vi kender faktisk kun ét tilfælde fra de sidste 20 års offentlige debat om forbrydelser begået med våben, hvor den pågældende gik hen og anskaffede våben i det direkte øjemed at øve selvtægt over for en voldsmand. Ellers bruger man formodentlig våben, man har i forvejen, og havde man ikke haft skydevåben, så havde man nok fundet på noget andet.

Vi er modstandere af, at en registrering af våbenbesiddere skal føre til en registrering også i kriminalregisteret. Vi synes, den stikprøveundersøgelse, der har været lavet, viser, at det oven i købet er funktionelt uberettiget. Der er så lidt sammenhæng dér, at det at have våbenregisteret for sig selv må være tilstrækkeligt til, at man i givet fald kan finde oplysninger om indehavere af lige præcis de våbentyper, som måske har tilknytning til en eller anden forbrydelse.

Automatisk at sætte måske flere hundrede tusinde mennesker i en særlig afdeling af kriminalregisteret, fordi man nu skal have registreret haglgeværer, det finder vi er et led i den overhåndtagende registrering, som der er tendenser til i al almindelighed. Det er vi selvfølgelig modstander af.

Fru Inger Harms var inde på, at hun har stillet spørgsmål om, hvordan hjemmeværnsvåben er blevet brugt, men at der ikke er kommet svar. Det er der nu. Der kom faktisk svar på det spørgsmål i forgårs – jeg står med det her – og det viser sig, at der inden for de sidste 4 år er dræbt 4 personer ved brug af hjemmeværnsvåben. Det kan man selvfølgelig heller ikke forhindre med en lov-

givning som denne her, og jeg tror heller ikke, man kan forhindre de andre forbrydelser.

Et tredje område, som ikke hører under forbrydelser, men som jeg også synes er alvorligt, er de oplysninger, vi på det allersensreste har fået om effekten af anvendelsen af politiets våben. Til trods for, at alle instruktører går ud på, at man ikke må anvende våbene med dødelig effekt, men kun bruge dem – hvis de overhovedet skal bruges – mod ekstremiteterne, altså mod arme og ben, viser det sig, at de, så vidt jeg husker seks gange, våben har været anvendt af politiet og de faktisk er blevet affyret inden for de seneste år, har det ført til dødsfald, til drab rent ud sagt, i de fire eller fem tilfælde.

Jeg synes, det siger noget om, at dette våbenproblem er andet end det med haglgeværrerne, og at der er et eller andet i vejen med den instruks, man har, eller den oplæring, man har, i brugen af våbnene, når der kan være så stor en, skal vi kalde det uheldsprocent for politiets anvendelse af våben. Så med hensyn til at mindske uheldsvirkningerne tror vi såmænd ikke, dette har den store effekt.

Vi synes alligevel, det kan være rimeligt at have kendskab til, hvem der har ret til at besidde skydevåben, men der er altså andre problemer: det, fru Inger Harms har nævnt, med hjemmeværnsvåbnene, og det, jeg nu nævner, med politiets våben, hvad der er fuldt så relevant, når det drejer sig om at undgå ulykker eller forbrydelser.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg vil selvfølgelig først og fremmest takke for den, vi kan vel sige overvældende tilslutning, der har været til lovforslaget. Jeg har fået den opfattelse, at næsten alle her i tinget mener, at det er nødvendigt at lovgive på dette område, men at der også er nogle problemer, man ønsker at drøfte nærmere.

Ikke mindst rejste fru Birgit Bjørnvig flere spørgsmål, som man gerne ville drøfte i udvalget, og jeg vil sige, at jeg synes, vi skal sikre os, at de spørgsmål, fru Birgit Bjørnvig og andre rejste, bliver behandlet ordentligt og rigtigt. Det siger jeg, for når lovforslaget fremsættes på dette tidspunkt, kunne man måske have det indtryk, at nu ville nogen være interesseret i at jage det igennem, og det er ikke tilfældet, vil jeg med det samme

[Justitsministeren]

sige. Jeg synes selvfølgelig, det er helt rimeligt, at folketinget anvender den tid, der er nødvendig, således at vi ikke kommer med en lov, der er mere restriktiv, end det er nødvendigt af hensyn til formålet.

Jeg forstår dem, der udtrykker en vis beklagelse over, at det er nødvendigt at lovgive. Jeg er sikker på, at de, der har siddet i arbejdsgruppen, på samme måde har beklaget, at man skulle i gang med lovgivning her. Blandt medlemmerne i arbejdsgruppen var der repræsentanter for skytteforeningerne, og der var repræsentanter for jægerne, men alle nåede til den konklusion, at det er nødvendigt at lovgive her. Og det er det også.

Vi kan ikke se væk fra, at dette, at for så vidt alle og enhver over en vis alder kan gå hen i en forretning og købe et jagtgevær, giver dem mulighed for at komme i besiddelse af noget, der er et af de allerfarligste våben. Et oversavet jagtgevær er et meget, meget farligt våben, og når vi ser hvor mange dødsfald der har været i forbindelse med anvendelsen af jagtgeværer, både de oversavede og de andre, må vi sige: kan vi risikere at lade det fortsætte? Bør vi ikke gøre noget for at forhindre i hvert fald det frie salg af våben af denne art? Det er det, vi har gjort.

Jeg har lempet nogle af de bestemmelser, der var foreslået, i forhold til dem, der i dag besidder jagtvåben, for ikke at gøre indgrebene større end nødvendigt. Jeg har også ment, at det er nødvendigt, at vi finder frem til en form, hvor man foruden at standse salget til alle i forretningerne har mulighed for at bedømme personer, sådan at de ikke qua jægere kan komme i besiddelse af et jagtgevær, når man kan konstatere, at de tidligere har gjort sig skyldige i en kriminalitet, hvor man vil sige, at det ikke vil være forsvarligt.

Det er alene derfor, forslaget om samkøring med kriminalregisteret er fremkommet. Men jeg forstår udmærket, at man ud fra en almindelig tilbageholdenhed med hensyn til registre og ud fra en tilbageholdenhed med hensyn til at acceptere, at registre kan overføres til noget andet, siger: kan vi ikke finde frem til en anden form? Jeg har konstateret, at indvendingerne heroverfor er så mange og kommer fra så mange partier, at det må være rigtigt, at vi finder en anden form, hvad jeg ikke har spor imod.

Vi har altså her nævnt den mulighed, der er foreslået af dem, der skal beskæftige sig

med det, politimestre og andre, for at kontrollere det, den måde, de mente var mest effektiv, men jeg har ikke noget som helst imod, at vi finder frem til andre veje, der er mindre indgribende, og hvor vi ikke bevæger os, som hr. Jimmy Stahr og andre har nævnt det, ind på et registerområde på en måde, vi ikke bryder os om.

Jeg forventer altså efter den tilslutning, der har været til lovforslaget, at folketingets partier ligesom jeg selv erkender, at hvad enten vi har lyst til det eller ej, vil det være uforsvarligt, hvis ikke vi tager fat på at gennemføre en kontrol, nogle begrænsninger på dette område, for at yde det bidrag, vi kan, til, at det ikke bliver for let at anskaffe et våben, der kan anvendes til drab, røveri eller andre alvorlige forbrydelser, men at vi finder en form, taler sammen om en form, hvor restriktionerne bliver så få som muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om boligbyggeri.
(Fremsat 20/4 83).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Boligministeren siger i sin fremsættelsestale:

»Jeg ved godt, at nogle vil sige, at en reduktion af den almennyttige kvota på 1.100 lejligheder i 1984 er udtryk for regeringens modvilje mod den almennyttige sektor.